

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma:	Kfv.II.37.115/2021/8.
A tanács tagjai:	Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke Dr. Szilas Judit előadó bíró Dr. Bögös Fruzsina bíró
A felperes:	felperes1 (cím1)
A felperes képviselője:	Dr. Simon-Andrasitz István ügyvéd (cím2)
Az alperes:	Pest Megyei Kormányhivatal (1052 Budapest, Városház utca 2.)
Az alperes képviselője:	Dr. Komáromi Márta kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	felnyitóképzési adatszolgáltatási ügy
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	a felperes
A felülvizsgálni kért jogerős határozat:	Debreceni Törvényszék 101.K.702.447/2020/8. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Debreceni Törvényszék 101.K.702.447/2020/8. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.125 (húszezer-százhuszonöt) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes 2017. évben a felperes felnőttképzést folytató intézményi tevékenységének ellenőrzését rendelte el, amelynek során megállapította, hogy a felperes az Országos Statisztikai Adatfelvételi Program (a továbbiakban: OSAP) 1665 statisztikai felületen a vizsgált időszakban két képzésből egy esetben késedelmesen teljesítette adatszolgáltatási kötelezettségét, melyre figyelemmel 2017. július 31. napján kelt PE/SZF/02396-7/2017 számú határozatával a felperest a kötelező legkisebb munkabér havi összegének megfelelő (127.500 forint) bírság fizetésére kötelezte.

[2] Alperes ezt követően 2019. május 8-án szakértői vizsgálatot folytatott le a felperesnél, amelynek során megállapította, hogy a felperes a korábbi bírságot kiszabó határozat meghozatalát követően 125 képzést valósított meg, amelyből 8 képzés esetében határidőn túl teljesítette a statisztikai célú adatszolgáltatási kötelezettségét, amellyel megvalósította a felnőttképzési tevékenység folytatásához szükséges engedélyezési eljárásra és követelményrendszerre, a felnőttképzést folytató intézmények nyilvántartásának vezetésére, valamint a felnőttképzést folytató intézmények ellenőrzésére vonatkozó részletes szabályokról szóló 393/2013. (XI. 12.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 29. § (1) bekezdés 15. pontjában foglalt jogsértést.

[3] Az ismételten megvalósított szabálysértésre figyelemmel a 2019. július 19. napján kelt, PE/SZF/01985-7/2019. számú határozatával a felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény (a továbbiakban: Fktv.) 20. § (5) bekezdésében foglaltakra hivatkozással 745.000 forint bírságot szabott ki, és az „Általános önkéntes tevékenység” felnőttképzési program tekintetében a felperes felnőttképzési engedélyét 1 évre visszavonta.

[4] A felperes keresete alapján eljáró Debreceni Törvényszék a 2020. április 30-án kelt 101.K.700.148/2020/3. számú ítéletével az alperes határozatát – az indokolás hiányossága miatt – megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte.

[5] A megismételt eljárásban az alperes 2020. július 13. napján kelt PE/SZF/00310-7/2020. számú határozatával a felperes terhére 805.000 forint bírságot szabott ki, és az „Általános önkéntes tevékenység” felnőttképzési program tekintetében a felperes felnőttképzési engedélyét 1 évre visszavonta. Indokolásában az Fktv. 20. § (6) és (6b) bekezdésében, 20. § (10) bekezdésében, 21. § (4) bekezdésében és a Korm. rendelet 29. § (1) bekezdés 15. pontjában foglaltakat felhívva részletesen kifejtette, hogy a felperes mely képzések esetén teljesítette késedelmesen az OSAP 1665 felületen a statisztikai célú adatszolgáltatását. Megállapította, hogy a késedelmes teljesítés miatt a bírság kiszabása és a vonatkozó képzés esetén az engedély 1 évre történő visszavonása indokolt volt.

A kereseti kérelem és az alperesi védirat

[6] A felperes a határozattal szemben előterjesztett keresetében elsődlegesen a határozat megsemmisítését, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Állította, hogy a szankció alkalmazására alperes részéről

jogsértően került sor, mivel a 125 képzésből mindösszesen egy esetben történt határidő túllépés a statisztikai adatszolgáltatás tekintetében, amely nem éri el a szankció alkalmazásához szükséges jogszabályban meghatározott 5%-os mértéket. A további 7 képzés esetén az adatlapokat határidőben feltöltötte az elektronikus felületre. Ezt követően észlelte, hogy azok nem megfelelő tartalmúak, ezért az alperessel történt egyeztetést követően azokat módosította.

[7] Álláspontja szerint miután a hibák javításával kapcsolatban a jogszabályi rendelkezések nem tartalmaznak előírást, ezért önmagában az, hogy a kezdeményezésére került sor a javításra, nem eredményezheti az adatszolgáltatási késedelmét. Ellenkező esetben olyan helyzet kerülne legitimálásra, amely a legnagyobb fokú körültekintés mellett sem eredményezhet hibát. Érvelése szerint a hivatalos statisztikáról szóló 2016. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Stv.) alapján az adatszolgáltatás benyújtására vonatkozó visszaigazolással az adatszolgáltatás teljesítettnek tekintendő, ezért az első határidőben tett adatszolgáltatással a jogszabályi követelményeknek eleget tett. Az adatszolgáltatás késedelve nem mosható össze az adatszolgáltatás elmaradásával, a jogszabályok pedig az utóbbit nevesítik, és kizárólag a nem teljesítéshez fűznek jogkövetkezményt, ezért a terhére szankció megállapítására nem kerülhetett volna sor.

[8] Az alperes a védiratában a határozatában foglalt indokait fenntartva a felperes keresetének elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolásában az Stv. 27. § (1) bekezdését, az Fktv. 26. § (6) bekezdését, a Korm. rendelet 29. § (1) bekezdés 15. pontját felhívva leszögezte, hogy a statisztikai adatszolgáltatás teljesítésére biztosított 10 napos határidő elmulasztására figyelemmel az alperes a felperessel szemben helyesen alkalmazott szankciót. A jogszabályok együttes értelmezéséből következően a határidő elmulasztásának esetkörébe tartozik az is, amennyiben az ügyfél a korábbi téves adatszolgáltatását utóbb határidőn túl korrigálja. A jogszabályi rendelkezések ugyanis az adatszolgáltatásra kötelezettektől a helyes, valóságnak megfelelő adatok határidőn belüli benyújtását követelik meg.

[10] Az alperes érvelését osztva kifejtette, hogy a felügyelet nélküli későbbi adatjavítások befolyásolják a statisztikai célra megküldött adatok felhasználhatóságát, a fentiekől eltérő jogértelmezés kiüresítené az adatszolgáltatási kötelezettségre és annak határidejére vonatkozó jogszabályi előírásokat, mivel a hibás adatszolgáltatás jogkövetkezmény nélkül maradna.

[11] Hangsúlyozta, hogy a téves adatszolgáltatás, illetőleg az ezt követően fogatosított adatmódosítás 10 napon belül nem vezet késedelemhez, és a jogszabály egy 5%-os mértékű hibahatárt is megenged, azonban az ezt meghaladó – akár javítással – határidőn túl teljesített adatszolgáltatás esetén a szankció alkalmazására jogszerűen kerül sor. Megjegyezte, hogy a felperes által említett telefonos tájékoztatás az ügy érdemére nem volt kihatással, illetőleg annak sem volt relevanciája, hogy két képzés esetén tévesen kért módosítást, mivel a korábbi adatszolgáltatás törlése ezen esetekben is – a felperes által sem vitatottan – megtörtént, így az újabb adatszolgáltatás időpontját kellett figyelembe venni.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[12] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával alperes határozatának megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Jogszabálysértésként állította az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. § (1) bekezdése, (2) bekezdés a) pontja, 6. § (1) bekezdése, 81. § (1) bekezdése, az Stv. 27. § (1) bekezdése, 27/A. § (7) bekezdése, az Fktv. 2019. december 31. napjáig hatályos 20. (4) bekezdése, 20. § (5) bekezdés a) pontja, (6) bekezdése, (6b) bekezdése, 21. § (4) bekezdése, a Korm. rendelet 2019. december 31. napjáig hatályos 29. § (1) bekezdés 15. pontja, valamint az Országos Statisztikai Adatfelvételi Program kötelező adatszolgáltatásairól szóló 388/2017. (XII. 13.) Kormányrendelet (a továbbiakban: OSAP rendelet) 2. § (1)-(2) bekezdése és a 6. számú melléklete megsértését.

[13] Hangsúlyozta, hogy a jelen ügyben hatályos jogszabályi rendelkezések nem tartalmaztak előírást az adatszolgáltatások késedelme, a helytelenül feltöltött adatszolgáltatások javítása, a hiánypótlás kiadása körében, ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság ítélete csak sommás indokolást tartalmaz, miszerint a statisztikai célú adatszolgáltatás elmaradását jelenti az is, ha az adat javítása miatt a rendelkezésre álló 10 napos határidőn túl teljesíti adatszolgáltatási kötelezettségét, míg a 10 napon belüli hibás adatszolgáltatás és ezen határidőn belüli javítást határidőben megtörténtnek kell tekinteni.

[14] Az Stv. 27. § (1) bekezdésében, a 27/A. § (7) bekezdésében és az Fktv. 21. § (4) bekezdésében foglaltakra utalva kiemelte, hogy az adatszolgáltatása valamennyi esetben határidőn belül megtörtént, és az elsőfokú bíróság tévesen értékelte egyformán azt, hogy az adat 10 napon túli benyújtására első benyújtásként vagy az adat korrigálása miatt került sor. E rendelkezések figyelembevételével mind a 125 képzés esetében a valóságnak megfelelő adatszolgáltatásra törekedett, ebből adódóan került sor javítási kérelme előterjesztésére. Miután 7 képzés esetén csak javításra került sor, megállapítható, hogy a késedelmes teljesítés, amely egyetlen egy képzést érintett, a perrel érintett időszakban nem érte el a szervezeti képzésekhez viszonyított 5%-os mértéket.

[15] Érvelése szerint miután sem az Fktv., sem a Korm. rendelet nem tartalmaz rendelkezést az adatszolgáltatás során felmerült általa észlelt hibák javítása, hiányok pótlása tekintetében. Az Fktv és az Stv. rendelkezéseinek nyelvtani, teleologikus és logikai értelmezéséből sem lehet azt a következtetést levonni, hogy nem tett eleget határidőben az adatszolgáltatásnak, amikor az adatlapok megfelelő tartalommal történő elektronikus rendszerbe történő feltöltése során azok korrekcióját kívánta elvégezni, amely valójában egyfajta hiánypótlásnak, javításnak feleltethető meg. Az elsőfokú bíróság jogértelmezése azt a helyzetet legitimálná, amely a legnagyobb körülmények mellett sem eredményezhetne hibát vagy hiányosságot, amely méltánytalan olyan esetben, amikor összesen 125 képzés esetében szükséges az OSAP rendelet szerinti adatlap kitöltése és elektronikai rendszerbe való feltöltése.

[16] Álláspontja szerint az adatszolgáltatás megtörténte vonatkozó visszaigazolással az teljesítettnek tekintendő, utóbb a visszavonása miatt kérelmére törölt adatszolgáltatás legfeljebb az elektronikai rendszerben mutathat késedelmet, de az ténylegesen nem minősül annak a jogkövető magatartása miatt. Kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet a jogkövetkezmény körében érdemi indokolást nem tartalmaz, annak ellenére, hogy annak jogsértő voltát vitatta. Hangsúlyozta, hogy az Fktv. 20. § (6b) bekezdése alapján a jogkövetkezmény alkalmazásának feltétele a jogszabálysértést megállapító végleges döntésben foglaltakkal megegyező tartalmú jogszabálysértés két éven belüli realizálása.

[17] Állította, hogy 2018/2019. évben szervezett képzések kevesebb, mint 5%-ában – legalább 0,8%-ban, legfeljebb 4,6%-ban – valósított meg adatszolgáltatási késedelmet,

ugyanakkor az ismételt jogszabálysértés részéről nem állapítható meg. 2017. évben ugyanis késedelmes teljesítést állapítottak meg a terhére, míg jelen eljárásban támadott határozat a Debreceni Törvényszék értelmezése szerint a nem teljesítés miatt alkalmazott szankciót, így a jogszabálysértések egyezősége sem állapítható meg. Miután az adatszolgáltatása 1 képzés kivételével határidőben megtörtént, erre a tényállásra az alperes nem alapíthatott volna ismételt jogszabálysértést, erre figyelemmel pedig nem alkalmazható az Fktv. 20. § (6) bekezdése szerinti jogkövetkezmény.

[18] Kiemelte, hogy az Fktv. 21. § (4) bekezdése és a Korm. rendelet 29. § (1) bekezdés 15. pontja nem rendelkezik az adatszolgáltatási kötelezettség késedelmes teljesítéséről, kizárólag az adatszolgáltatási kötelezettség elmaradását nevesíti, és e körben a nem teljesítéshez fűz jogkövetkezményt. Ebből következően jogsértés megállapítására kizárólagosan az adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztása, nem teljesítése esetén kerülhet sor, ezért a határozatban a szankció alkalmazására jogsértően került sor. Az alperes által alkalmazott jogkövetkezmény azért is aggályos, mivel a Korm. rendelet 29. § (1) bekezdés 15. pontja szerinti felperes által megvalósított tényállás esetén az Fktv. 20. § (5) bekezdés a) pontjában megfogalmazott jogkövetkezményt rendeli alkalmazni, amely az Fktv. 20 § (11) bekezdésében felsorolt súlyosnak nem minősülő jogszabálysértések esetén a kötelező legkisebb munkabér 1 havi összegéhez kell, hogy igazodjék.

[19] Megjegyezte, hogy az alperes és az elsőfokú bíróság megállapításai is ellentmondásosak, mivel a határozat úgy fogalmaz, hogy a megvalósított képzések több mint 5%-ában nem teljesítette az Fktv.-ben előírt statisztikai adatszolgáltatási kötelezettségét, ugyanakkor a határozat 4. oldal II. pontjában az szerepel, hogy a megvalósított 125 képzésből 8 képzés esetén határidőn túl teljesítette a statisztikai célú adatszolgáltatási kötelezettségét.

[20] Az elsőfokú ítélet nem ad számot arról sem, hogy az alperes határozatában egyértelműen a Korm. rendelet 29. § (1) bekezdése szerinti magatartást róta terhére, ugyanakkor a szankciót az Fktv. 20. § (6) bekezdésére alapította. Mindezek alapján az Ákr. 81. § (1) bekezdése szerinti garanciális elvárások sérültek, mivel pontosan nem ismert, hogy az alperes milyen jogsértést állapított meg a terhére, melyet az elsőfokú bíróság jogsértően fogadott el.

[21] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályában történő fenntartását kérte. Kifejtette, hogy a felperes statisztikai adatszolgáltatási kötelezettségét az OSAP rendelet írja elő. A 6. számú mellékletben foglaltak értelmében az iskolarendszeren kívüli képzést folytató intézmények az 1665 számú adatlapon statisztikai adatszolgáltatásra kötelezettek, melynek beérkezési határideje a vizsgált képzés befejezését követő 10. nap, mely határidő kógens.

[22] Az ügyfélközpontúságra és az életszerűségekre figyelemmel az alperes lehetőséget biztosít a képző intézmények részére a már beküldött téves adatok javítására, azonban jogkövetkezmények nélkül arra csak a 10 napos határidőn belül kerülhet sor. Hangsúlyozta, hogy mindkét ellenőrzési eljárás során azonos jogsértés került megállapításra, ezért az ismételt jogszabálysértés megállapítására a Korm. rendelet 29. § (1) bekezdés 15. pontja szerinti tényállás alapján jogszerűen került sor. Miután a statisztikai adatszolgáltatási kötelezettség a határidőben történő szolgáltatást jelenti, ennek bármilyen módon történő elmulasztása akár határidőn túl, akár nem teljesítéssel a jogsértés megvalósítását jelenti. A szankció alkalmazásakor méltányossági jogköre nincs, mérlegelési jogköre kizárólag a bírság mértékére terjedt ki. Ezen mérlegelési jogkörében eljárva döntött a legenyhébb szankció alkalmazásáról.

[23] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelemben foglaltakra tett észrevételében álláspontját fenntartva, változatlanul hangsúlyozta, hogy az adatszolgáltatási kötelezettség előterjesztésére nyitva álló határidő nem jelent kógens határidőt, mert ezen értelmezés azt

eredményezné, hogy a határidőn túli adatszolgáltatás ténylegesen semmis, értékelhetetlen adatszolgáltatásnak minősülne. Az alperes a hibák javítását lehetővé tette a részére, amelyből nem következik az hogy az adatlapok javítása azzal jár, hogy a felperes késedelmesen vagy nem teljesíti adatszolgáltatási kötelezettségét.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] A felperes felülvizsgálati kérelme – az alábbiak szerint – nem alapos.

[25] A Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból érdemben helytálló következtetésre jutott a közigazgatási határozat jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.

[26] A felperes a felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú bíróság döntését arra figyelemmel vitatta, hogy az alperes határozatának jogszerűségéről helytelenül foglalt állást, elfogadva azt az álláspontot, miszerint a statisztikai célú adatszolgáltatás elmaradását jelenti, amennyiben a határidőben benyújtott, de a rendelkezésre álló 10 nap határidőn túl javított adatszolgáltatás késedelmesnek, ezáltal nem teljesítettnek minősül, míg a hibás adatszolgáltatás 10 napon belüli javítása esetén azt határidőben megtörténtnek kell tekinteni. Azzal érvelt, hogy az általa szervezett 125 képzés figyelembevételével a határozatban megállapított 8 képzésből 7 esetén csak javításra került sor, a késedelmes teljesítés ezen képzésekre nem terjedt ki, ezért az nem érte el a képzések számához viszonyított 5% mértéket. Miután pedig az Fktv. és a Kormányrendelet nem tartalmaz az adatszolgáltatás során felmerült hibák javítása, vagy hiánypótlás tekintetében rendelkezést, nem vonható le az a következtetés, hogy határidőben nem tett eleget az adatszolgáltatási kötelezettségének. Utalt arra is, hogy ismételt jogsértés megállapításának hiányában az emelt összegű szankció is jogsértő, mivel 2007. évben adatszolgáltatási késedelmet, ugyanakkor a jelen felülvizsgálat során a statisztikai adatok nem teljesítését rótták a terhére.

[27] A Kúria mindenekelőtt rámutat arra, hogy az Stv. 27. § (1) bekezdéséből következően az előírt statisztikai adatszolgáltatás jogszerű teljesítésének elengedhetetlen feltétele a határidőben és meghatározott módon történő teljesítés mellett az is, hogy a kötelezett által szolgáltatott adatok a valóságnak megfeleljenek. Ezen szolgáltatott adatok képezik ugyanis az egyes adatszolgáltatásra kötelezettek esetén az esetleges besorolásuk, illetőleg a részükre nyújtandó támogatások alapját, ezért azok valós tartalma kiemelt jelentőséggel bír. A képzést lebonyolító szervezetek esetén az adatszolgáltatás célja, hogy az egyes képzésekről, a képzések számáról és a képzésben részt vevő személyekről pontos és valósághű adatok álljanak rendelkezésre. A fenti rendelkezés alapján ezen adatok teljességét a valóságnak megfelelő tartalommal és határidőben kell teljesíteni.

[28] Az elsőfokú bíróság e körben helytállóan mutatott rá arra, hogy a felügyelet nélküli későbbi adatjavítások befolyásolják a statisztikai célra megküldött adatok felhasználhatóságát. Ezzel szemben a felperes felülvizsgálati érvelésének elfogadása azt eredményezné, hogy lényegében az adatszolgáltatásra köteles fél akár az adatszolgáltatásra nyitva álló határidőn belül, akár azon túl lényegi jogkövetkezmény nélkül módosíthatná a korábban szolgáltatott adathalmaz tartalmát.

[29] A Kúria kiemeli, hogy a felperes, mint felnőttképzést végző intézmény az OSAP rendelet 6. számú melléklete szerinti adatszolgáltatásra köteles, mely adatszolgáltatási kötelezettségét az Fktv. 21. § (4) bekezdése írja elő. A felperes felülvizsgálati érvelésével

szemben ezen kötelezettsége során az Stv. 27. § (1) bekezdésében és a 27/A. § (7) bekezdésében foglaltak együttes – teleologikus és logikai – értelmezéséből is az következik, hogy a jogszabály által előírt adatszolgáltatási kötelezettség az adat határidőn belüli feltöltésével, illetőleg az erre vonatkozó visszaigazolással valósul meg, azonban teljesítettnek csak akkor minősül, ha az a valós adatokat tartalmazza, figyelemmel arra, hogy a Stv. 27. § (1) bekezdése nem önmagában az adatszolgáltatást, hanem megfelelő határidőn belül és meghatározott módon a valósághű tartalommal történő adatszolgáltatást írja elő.

[30] Mindebből következően a felperes azon felülvizsgálati érvelése téves, miszerint a határidőben előterjesztett bármely adat rendszerbe történő feltöltésével és annak az azt fogadó általi visszaigazolásával az adatszolgáltatás teljesült, ugyanis ez esetben határidőn belül ugyan, de nem a megfelelő adatok állnak rendelkezésre, amelyek felhasználása a későbbiekben téves eredményre vezetne. Hibás adat feltöltése esetén – a felperes felülvizsgálati érvelésével szemben – az adatszolgáltatás megfelelő teljesítésére abból sem lehet következtetni, hogy a jogszabály a hibás adat feltöltését követően, annak javítási lehetőségéről, illetve a javítás módjáról nem rendelkezik. Az alperes a már feltöltött adatok esetén lehetőséget biztosított azok utóbbi történő javítására, de annak a teljesítésre előírt határidő leteltét követően eszközölt módosítása valójában az adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztásának, az adatszolgáltatásra előírt rendelkezések megsértésének minősül.

[31] Ezen értelmezés helytálló voltát támasztja alá a Legfelsőbb Bíróság KGD2011.197 számú ügyben a hulladékgazdálkodási adatszolgáltatási kötelezettséggel összefüggésben kifejtett álláspontja is, amelyben hangsúlyozta, hogy a hulladékgazdálkodási adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztásának minősül, ha a kötelezett határidőben nem teljesíti kötelezettségét. Ezen ítéletében rámutatott arra, hogy „amennyiben a jogszabály egy bizonyos kötelezettség (adatszolgáltatás) teljesítésére határidőt állapít meg, és a kötelezett az előírt határidőn belül nem tanúsítja a tőle elvárt magatartást – mint ahogy a perbeli esetben a felperes nem szolgáltat adatot – akkor a kötelezett kötelezettségét elmulasztja, mivel a jogszabály nemcsak meghatározott magatartást, hanem annak megadott időn belüli teljesítését tekinti jogkövető magatartásnak. A kötelezettség teljesítését, illetve annak elmulasztását minden esetben a megadott határidőn belül tanúsított magatartás alapján lehet megítélni, ezért nincs teljesítés, ha a határidő utolsó napja is eredménytelenül telt el, és nem megfelelő a teljesítés, ha a kötelezett határidőben ugyan szolgáltat adatokat, de adatszolgáltatása bármely okból nem teljes körű, hiányos vagy téves.” Ismertetett eseti döntéshez képest annyiban sajátos a felnőttképzési szabályozás és a jelen jogvita alapkérdése, hogy a kötelezettség teljesítését az Fktv. a valós adatok határidőn belül történő szolgáltatásával azonosítja, amely jelen ügyben nyolc esetben határidőn belül nem történt meg, így ezt az elsőfokú bíróság helyesen azonosította a kötelezettség elmulasztásaként.

[32] A felperes a felülvizsgálati kérelmében arra helytállóan hivatkozott, hogy az irányadó jogszabályok kifejezetten nem tartalmazzak az adatszolgáltatásra kötelezett részéről a szolgáltatott adatok javítására, illetőleg a hiánypótlásra vonatkozó lehetőséget, ugyanakkor ezen rendelkezések hiányából nem az következik, hogy ez esetben a szolgáltatott adatok bármely időpontban történő korrigálását követően azokat jogszerűnek és határidőben érkezettnek kell tekinteni. A felnőttképzési szabályok a korrekció lehetőségét úgy biztosítják, hogy az 5%-os határértéken belüli tévedést nem, csupán az e feletti tévedést szankcionálják.

[33] A fentiek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, miszerint a felperes az Fktv. 21. § (4) bekezdésében előírt kötelezettségét a Korm. rendelet 29. § (1) bekezdés 15. pontja szerint megszegte, mivel a statisztikai célú adatszolgáltatási kötelezettségét nyolc esetben elmulasztotta. Ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, miszerint nem volt jelentősége annak, hogy a felperes 2 esetben tévesen kért adatjavítási lehetőséget. Ugyanis a feltöltött adatok törlése, majd újbóli feltöltése ez esetekben is

megtörtént, ugyanakkor a módosítást megelőzően az alperesnek nem lehetett ismerete arról, hogy mi a helyes adat, arra csak a felperes nyilatkozatából következtethetett. Ezért az 5% mértékű hibahatárt nem érinthette az, hogy a felperes esetlegesen tévesen döntött egyes adatok javítási szükségességéről.

[34] A felperes felülvizsgálati kérelmében tévesen érvelt azzal, hogy az elsőfokú bíróság az alperes által alkalmazott jogkövetkezményről is tévesen foglalt állást, mert a korábbi határozatban az alperes más jogsértés miatt állapított meg vele szemben bírságot, ezért a súlyosabb jogkövetkezmények nem alkalmazhatók. A Kúria hangsúlyozza, hogy az adatszolgáltatás késedelme és az adatszolgáltatás nem teljesítése egyaránt az adatszolgáltatási kötelezettség megsértésének minősül. Az alperes mindkét esetben a Korm. rendelet 29. § (1) bekezdés 15. pontjában foglalt statisztikai adatszolgáltatás során elkövetett jogsértést szankcionálta, amelyre tekintettel 2 éven belül a felperessel szemben ismételten szankció alkalmazására került sor.

[35] Az adatszolgáltatási kötelezettség ismételt megsértésére tekintettel az Fktv. 20. § (6), illetőleg (6b) bekezdésének helyes alkalmazásával került sor a felperes terhére az emelt összegű bírság kiszabására és az érintett képzés esetén annak 1 évre történő visszavonására. A fenti rendelkezésekből következően jelen esetben nem a késedelmes teljesítés, illetőleg a nem teljesítés fogalmának felperes által állított összemosásáról, hanem arról van szó, hogy a felperes az Stv. által és a Fktv. által előírt és az OSAP rendelet szerint pontosított megadott határidőn belüli valós adatszolgáltatási kötelezettségét szegte meg. Miután a szolgáltatott adatok megadott határidőn túli javítására a jogszabályi rendelkezések nem adnak lehetőséget, a határidő elmulasztása lényegében az adatszolgáltatási kötelezettség késedelmét, illetve nem teljesítését jelenti, amely kötelezettség megsértése a jogszabályban meghatározott jogkövetkezményt vonja maga után.

[36] A Kúria mindezek alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság érdemben helyesen foglalt állást az alperes jogsértést megállapító és szankciót alkalmazó határozatának jogszerűségével összefüggésben, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[1] *Amennyiben a kötelezett a statisztikai adatszolgáltatásra vonatkozó kötelezettségének az előírt határidőben a valóságnak megfelelő adatok szolgáltatásával nem tesz eleget, az az adatszolgáltatási kötelezettsége elmulasztásának minősül, amely jogsértés alapján a hatóság részéről a szankció alkalmazására jogszerűen kerül sor.*

Záró rész

[2] A Kúria a sikertelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperest kötelezte az alperes által költségjegyzéken felszámított felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megtérítésére a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 83. § (1) bekezdése alapján.

[3] A sikertelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperes az általa előzetesen lerótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontjában és 50. § (2) bekezdésében meghatározott mértékű felülvizsgálati eljárási illeték viselésére köteles.

Budapest, 2021. június 30.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Szilas Judit s.k. előadó bíró, Dr. Bögös
Fruzsina s.k. bíró**